Вихід 22

Крадіжки та шкоди 1-5; відшкодування 6-14; різні випадки 15-30

1 «Коли впіймають злодія, як вломлюватиметься, і поб'ють так, що вмре, нема злочину крови.

2 Коли ж над ним уже зійшло сонце, тоді є кривавий злочин; злодій мусить відшкодувати; коли в нього нічого нема, так продадуть його самого за крадіж.

3 Коли ж украдене, чи то віл, чи осел, чи ягня, знайдеться у нього живим, поверне вдвоє.

4 Коли хто попасав би на полі, або на винограднику й пустив би худобину пустопаш, а вона повипасала б на сусідовім полі, то винагородить щонайкращим із свого поля або виноградика свого.

5 Коли вибухне вогонь і кинеться в тернину й перекинеться на копи або на хлібні поля, або й на поле, той, хто спричинив пожежу, мусить дати (повне) відшкодування.

6 Коли хтось передасть другому гроші чи якісь вартісні речі на переховок, і викрадуть їх у нього з хати, мусить злодій, як знайдеться, повернути вдвоє.

7 Як же злодія не знайдуть, мусить господар хати з'явитися перед Богом, щоб довести, що то не він присвоїв ближнього речі.

8 В кожнім порушенні власности, чи то буде віл, чи осел, чи вівця, чи одежа, чи всяка інша згуба, що про неї хтось (пошкоджений) скаже: Ось воно, - справа обох мусить іти перед Бога; і той, кого Бог визнає винним, зверне другому вдвоє.

9 Коли хтось передасть другому на переховування осла, чи вола, чи вівцю, словом, якубудь тварину, і воно здохне, скалічиться або його вкрадуть так, що ніхто не бачив,

10 нехай присяга перед Господом розв'яже між обома, чи він не присвоїв собі річ ближнього; господар мусить пристати (на це), і той не має платити нічого.

11 Коли ж насправді вкрадено в нього, мусить господареві за неї заплатити.

12 Коли ж (дикий звір) роздер, нехай принесе розшматоване на доказ, а за розшматоване не має платити нічого.

13 Коли хто визичить у другого скотину, і вона окалічіє чи здохне, власника ж не було при тому, -вповні заплатити.

14 Коли ж власник був при тому, не треба йому платити нічого. Якщо дана була (тварина) в винайм, то одержить він ціну винайму.

15 Коли хто зведе ще незаручену дівчину та й спізнає її, мусить дати їй посаг і взяти собі за жінку.

16 Коли ж батько рішуче відмовиться дати її йому за жінку, то звідник одважить стільки срібла, скільки дають у віно дівицям.

17 Не лишай відьми живою.
18 Кожного, що злігся зо скотиною, каратимеш смертю.
19 Хто приносить жертву божкам, а не одному тільки Господеві, на того впаде анатема.
20 Не будеш утискати чужинця і не гнобитимеш його, бо ви самі були чужинцями в Єгипетській землі.
21 Ані вдови, ані сироти не будеш утісняти.
22 Бо коли ти їх пригнічувати будеш, і вони голосінням заголосять до мене, то слухом почую зойк їх.
23 І запалає гнів мій, і мечем висічу вас так, що жінки ваші стануть вдовами, а діти сиротами.
24 Коли позичиш гроші комусь із мого народу, вбогому, що при тобі, то не станеш для нього лихварем, ані не накладатимеш на нього відсотків.
25 Коли візьмеш у заставу одежину ближнього твого, мусиш повернути її йому до заходу сонця;
26 бо стільки й прикриття його, що та одежинка на його тілі; у чім же лягти йому? Як заголосить до мене, я почую його, бо я милосердний.
27 Не хулитимеш Бога, і князя народу твого не проклинатимеш.
28 З надміру врожаю твого та з соків точила твого не гаятимешся з приносом. Первенця з дітей твоїх віддаватимеш мені.
29 Так робитимеш з волом і з дрібним скотом твоїм; сім днів буде воно при матері своїй, восьмого ж дня даси його мені.
30 Будьте ж мені людьми святими; м'яса, розшматованого звірюкою в полі, не їстимете; псам викинете його.»